

N:o 85.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1899, kl. 3 e. m.

Memorial med förslag till åtskilliga stadganden, som böra införas i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

(R. A.)

Statsutskottet får härmed öfverlemna förslag till åtskilliga stadganden i det nya reglementet för riksgäldskontoret, hvilka angå: från riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter m. m.; samt riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarna.

I § 25, angående Riksdagens bibliotek, har utskottet vidtagit den ändring, som betingas af Riksdagens bifall till utskottets hemställan i dess memorial n:o 56.

Den föreslagna § 41 grundar sig på Riksdagens bifall till det sammansatta stats- och bankoutskottets memorial n:o 2 angående vidtagande af åtgärder för beredande af ökad tillgång på utländska betalningsmedel.

I öfrigt äro de föreslagna stadgandena af lika innehåll med motsvarande bestämmelser i 1898 års reglemente.

Med förbehåll, såsom vanligt, att få vid den slutliga uppställningen ändra paragrafernas nummerordning, der sådant kan erfordras, hemställer utskottet,

att det nu öfverlemnade förslaget till stadganden må af Riksdagen godkännas.

Stockholm den 2 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

5:o. Från Riksgäldskontoret utgående riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, förvaltningsutgifter, m. m.

§ 23.

Alla på Riksdagens beslut grundade utgifter för *riksdagskostnader* skola, intill dess annorlunda af Riksdagen förordnas, under behörigt iakttagande af samma, genom Riksdagens Statsutskott Fullmäktige till efterrättelse härvid meddelade beslut, omedelbart från Riksgäldskontoret till vederbörande utbetalas, hvarförutan sådana af Riksdag föranledda utgifter, som i anseende till deras föremål eller beskaffenhet dels redan blifvit, dels framdeles varda af Kongl. Maj:t godkända och å Kongl. Statskontoret anvisade, må, efter erhållna requisitioner och anställd granskning af därför aflemnade verifikationshandlingar, Kongl. Statskontoret af Riksgäldskontoret godtgöras.

§ 24.

Kostnaderna för nödiga reparationer och andra arbeten, för vederbörligt underhåll och tillsyn så väl af den för *Riksgäldskontoret* anvisade som af de för *Riksdagens* sammankomster afsedda *fasta egendomar*, äfvensom för de uti samma egendomar befintliga inventariers underhåll och komplettering, skola utaf Riksgäldskontorets medel bestridas, i likhet med andra till så kallade *kontorsexpenser* vanligen hänförda utgifter.

§ 25.

För komplettering och utvidgande af *Riksdagens bibliotek* samt dermed för- enade utgifter utgår från och med år 1899 ett årligt anslag af fyra tusen fem hundra kronor; och skola de af 1882 års Riksdag fastställda stadgar för Riksdagens bibliotek, med deri vid 1894 och 1899 års Riksdagar vidtagna ändringar, samt instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek tjena till efterrättelse.

Riksdagen har år 1884 beslutat:

a) att bestämma aflöningen för Riksdagens bibliotekarie till:	
lön	kronor 2,500: —
och tjänstgöringspenningar	” 1,500: —
	kronor 4,000: —;

att lönen må kunna, efter fem års tjänstgöring i befattningen, ökas med 500 kronor;

att, om bibliotekarien erhåller fri bostad med nödig vedbrand, tjänstgöringspenningarne skola utgå med endast 600 kronor, dock så, att, vid afdrag i följd af tjänstledighet, detsamma, med tillämpning af de för sådant fall gifna bestämmelser, sker för hela beloppet af tjänstgöringspenningarne från aflöningsbeloppet i dess helhet;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser må gälla för Riksdagens bibliotekarie, som i Riksgäldskontorets reglemente finnas för detta kontors tjänstemän angifna;

att bibliotekarien skall vara skyldig ej mindre att ställa sig till efterrättelse gällande eller blifvande stadgar för Riksdagens bibliotek och instruktion för bibliotekarien vid Riksdagens bibliotek än ock utan vidare ersättning lemna det biträde, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret kunna af honom påkalla vid göromål för Riksgäldskontorets räkning;

b) att Fullmäktige i Riksgäldskontoret må ega att vid Riksdagens bibliotek anställa en vaktmästare med åtnjutande af dels:

lön	kronor 600: —
tjänstgöringspenningar	” 100: —
	<hr/>
	kronor 700: —

dels ock antingen fri bostad med nödig vedbrand eller, i stället för denna förmån, 200 kronor såsom tjänstgöringspenningar; hvilken aflöning må kunna, efter fem års ordinarie tjänst, höjas, lönen med 100 och tjänstgöringspenningarne med 100 kronor;

att i fråga om tjänstgöringspenningars och pensions erhållande samma bestämmelser må gälla för den vid Riksdagens bibliotek anstälde vaktmästare, som i Riksgäldskontorets reglemente finnas för vaktmästarne vid detta kontor angifna; och

c) att så väl bibliotekariens som vaktmästarens vid Riksdagens bibliotek aflöning och pension skola utgå af förslagsanslaget till riksdagskostnader.

Enligt 1894 års Riksdags beslut ega fullmäktige i Riksgäldskontoret att under riksdag vid Riksdagens bibliotek anställa en amanuens med arfvode af högst fem kronor om dagen samt att tilldela vaktmästaren vid biblioteket, förutom hans ofvan berörda aflöning, ett extra arfvode af 1 krona 50 öre om dagen under den tid, Riksdagen är samlad.

§ 26.

De traktamenten och resekostnadsersättningar, som tillkomma *Riksdagens revisorer*, skola, enligt behörigen granskade och godkända räkningar, utbetalas af Riksgäldskontoret; egande revisorerne att, utom de af dem fastställda arfvoden till

de hos dem anstälde sekreterare samt kameral-, kansli- och vaktbetjening, på Riksgäldskontoret anvisa ersättning för inköp af papper, skrifmaterialier och andra dylika utgifter, för annonser om revisorernas sammanträden samt för de kostnader, som kunna föranledas af verkställda resor.

Kostnaderna för tryckning, häftning och utdelning af *revisorernas berättelser* öfver revisionen af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret, äfvensom af de förklaringar, som i anledning deraf kunna varda afgifna, böra äfven af Riksgäldskontorets medel bestridas.

§ 27.

Aflöningen för *justitieombudsmannen* samt den hos honom anställda *kansli- och vaktbetjening* bör af Riksgäldskontoret under sista månaden af hvarje kvartal utbetalas; skolandet lönen för *justitieombudsmannen*, under den tid innevarande Riksdags statsreglering kommer att blifva gällande, utgå med åtta tusen kronor, eller lika belopp, som justitiekanslerns aflöning enligt sagda statsreglering utgör; hvaremot justitieombudsmannen, derest han förut innehar tjänst på rikets stat, är skyldig att den dermed förenade löneinkomst frånträda, så länge han uppbär justitieombudsmanslönen.

Utöfver den fastställda aflöningen eger den justitieombudsman, som hädan-efter tillträder detta embete och dessförinnan icke är i hufvudstaden bosatt, att såsom *flyttningshjelp* uppbära från Riksgäldskontoret ett tusen femhundra kronor.

För ofvan bemälda *kansli- och vaktbetjening* utgår *aflöningen* med följande årliga belopp, nemligen:

för *sekreteraren* med fyratusen femhundra kronor;

” *en kanslist*, som tillika har skyldighet att ombesörja registratorsgöromålen, med tretusen kronor; hvilka två löner dock kunna höjas efter fem år med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor;

” *en kanslist* med tvåtusent femhundra kronor, dock med rätt för justitieombudsmannen att, utan tillsättning af omförmälde kanslist, till befordrande af göromålens gång inom expeditionen, vikariatsersättning, renskrifning m. m. använda nämnda belopp, dock med skyldighet å hans sida att för medlens användning redovisa; samt

” *en vaktmästare* med åtta hundra kronor, hvilket belopp dock efter fem år kan höjas med 100 kronor, men, så länge boställsrum i Riksdagens hus af nämnde vaktmästare innehafvas, kommer att minskas med 150 kronor om året.

I öfrigt skola de för justitiekanslersexpeditionen gällande bestämmelser och villkor i tillämpliga delar, efter justitieombudsmannens bepröfvande, gälla äfven för justitieombudsmansexpeditionen; hvarjemte särskildt är stadgadt, dels att sekreteraren hos justitieombudsmannen bör utan särskild ersättning jemväl bestrida de

göromål, som tillhöra sekreterarebefattningen hos tryckfrihetskomitén, dels att, derest han förut innehar tjänst på rikets stat, samma vilkor och förbehåll skola vid uppbärandet af ofvan berörda aflöning iakttagas, som äro stadgade i afseende på utbetalningen af justitieombudsmanslönen vid enahanda fall.

§ 28.

Till *kostnader* för *justitieombudsmannens embetsresor* bör Riksgäldskontoret uppå hans requisition och emot därför inom hvarje års utgång afgifvande redogörelse förskottsvis utbetala en summa af två tusen kronor.

För upphandlingen af *skrifmaterialier* och för *andra expenser* vid *justitieombudsmannens* och *tryckfrihetskomiténs expedition* bör ett årligt belopp af fem hundra kronor, emot behörig redogörelse, förskottsvis af Riksgäldskontorets medel utanordnas.

Tryckningen och häftningen af *justitieombudsmannens embetsberättelser* jemte dertill hörande bilagor böra verkställas och papperet för dessa handlingars tryckning anskaffas genom Fullmäktiges försorg; dock skall den dervid erforderliga korrekturläsningen besörjas på sätt förut skett; börande samtliga trycknings- och häftningskostnaderna för ifrågavarande berättelser och bilagor omedelbart utaf Riksgäldskontoret godtgöras, utan afdrag å de till expenser för sagda expedition beviljade anslag, hvaremot de medel, hvilka inflyta genom samma berättelsers försäljning i bokhandeln, skola af justitieombudsmannen, som härom eger foga anstalt, inför Fullmäktige särskildt redovisas.

§ 29.

Såsom *arfvode* åtnjuter Fullmäktiges Ordförande tre tusen två hundra kronor, samt hvar och en af de öfrige Fullmäktige ett tusen sex hundra kronor årligen; hvarförutom Fullmäktig, som ej är i Stockholm bosatt, eger att för *en resa* årligen till och från *hemorten* uppbära kostnadsersättning, beräknad efter samma grunder, som gälla för beräkandet af resekostnadsersättningen åt Andra Kammarrens ledamöter.

Fullmäktiges *Deputerade* åtnjuta härjemte särskilda årliga arfvoden, som utgå, med fem tusen kronor till den Deputerad, som utöfvar det i § 55 omförmälda uppdrag, hvilket skall af en af Deputerade bestridas, och med tre tusen kronor till den andre af Deputerade.

§ 30.

Aflöningen för *Riksgäldskontorets tjänstemannapersonal* och *vaktbetjening* utgår, enligt den af Riksdagen för nämnda verk fastställda aflöningsstat, hvilken icke får

öfverskridas; varande nedanstående *vilkor* och *förbehåll* stadgade för tillgodonjutande af den för bemälda tjenstemannapersonal och vaktbetjente beviljade *löneförhöjning*:

1:o. Innehafvare af de ökade lönerna inom Riksgäldskontoret äro underkastade den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller den jemkning i åligganden, som antingen vid en blifvande förändrad organisation af detta verk eller eljest kan varda i allmänhet stadgad; och böra de fullmakter, som för Riksgäldskontorets tjenstemän utfärdas, innefatta förbehåll om vederbörandes skyldighet att åtaga sig de nya eller förändrade göromål, hvilka kunna dem åläggas.

2:o. Sådana uppdrag och bestyr, som till följd af Rikets Ständers eller Riksdagens förfoganden böra af tjenstemännen vid Riksgäldskontoret förrättas, skola, oaktadt särskilda arfvoden för enahanda uppdrag och göromål tillförene utgått, hädanefter inbegripas under vederbörandes bestämda tjensteåligganden, hvadan alltså den framtida vedergällningen för sagda uppdrag och bestyr kommer att innefattas i den aflöning, gällande stat upptager.

3:o. De med hvarje befattning förenade tjenstgöringspenningar, arfvode eller misräkningspenningar, få uppbäras endast för den tid, tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöringen befriad, utgå till den, som tjensten förrättat; dock må Fullmäktige kunna medgifva den tjensteman eller vaktbetjent, som af sjukdom hindras från bestridande af sin tjenst, att uppbära de för samma tjenst anvisade tjenstgöringspenningar, arfvode och misräkningspenningar eller någon del deraf.

4:o. Tjensteman vid Riksgäldskontoret får icke annan tjenstebefattning utom Riksgäldskontoret mottaga. Den, som till tjensteman vid Riksgäldskontoret utnämnes, vare skyldig att annorstädes innehafvande tjenstebefattning genast frånträda.

Tjensteman, som till följd af förut gällande stadganden innehar tjenst utom Riksgäldskontoret, må dock densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen i Riksgäldskontoret hinderlig.

§ 31.

Till *belöning för extra arbeten* och till *uppmuntran för extra ordinarier*, som ådagalagt synnerlig flit och skicklighet, ega Fullmäktige att använda åtta tusen kronor årligen; dock får hvad häraf under årets lopp icke behöft utgifvas under ett påföljande år ej för samma ändamål användas. För öfrigt ega Fullmäktige icke att tilldela betjeningen vid Riksgäldskontoret hvarken ljuspenningar eller andra arfvoden än de i aflöningsstaterna och detta reglemente särskildt bestämda eller medgifna.

§ 32.

Såsom *begravningshjelp* eller *understöd för sterbhusen* efter afiidne obemedlade tjenstemän och vaktbetjente vid Riksgäldskontoret och f. d. Generalassistentkontoret ega Fullmäktige att, under loppet af hvarje år, disponera en summa af högst två hundra tjugufem kronor.

§ 33.

Derest *Enke- och Pupillkassans vid Riksgäldskontoret* afslutade och vederbörligen granskade räkenskaper för tiden till och med det år, då nästa riksdag slutar, skulle visa, att kassans *inkomster* under året *understigit* de *utbetalningar*, som derunder kassan ålegat, må den sålunda uppkomna *bristen*, inom ett belopp af högst två tusen två hundra femtio kronor för året, af Riksgäldskontorets medel godtgöras, under förbehåll likväl, att hvad utaf denna anslagssumma för ett år ej behöft användas icke får för ett annat af kassan tillgodonjutas, och under vilkor, att delegarnes bidrag under tiden utgå utan förminskning af deras uti det för kassan nu gällande reglemente bestämda belopp, samt att pensionerna för enkor och barn efter embets- och tjenstemän samt vaktbetjente vid Riksgäldskontoret icke få höjas utöfver en fjerdedel af den ordinarie lön, hvilken den afiidne delegaren senast vid detta verk innehåft, och för tjenstemäns samt vaktbetjentes vid f. d. Generalassistentkontoret efterlemnade enkor och barn icke utöfver fem sextondedelar af det lönebelopp, efter hvilket den för sistnämnda kontors tjenstemannapersonal stadgade årliga afgift till samma kassa blifvit beräknad och vederbörligen inbetald.

Angående Riksgäldskontorets inkomster och öfriga tillgångar utom lånefordringarne.

§ 34.

De till *Riksgäldskontoret* hörande och dit *anslagna medel* må icke, under någon förevändning eller med hvad vilkor som helst, derifrån ryckas eller användas till andra behof, än dem Riksdagen bestämt. Allt förordnande, som deremot strider, vare kraftlöst (68 § Regeringsformen). Och må, vid liqviderande af Riksgäldskontorets fordringar, ackord, utan Riksdagens särskilda samtycke, icke medgifvas.

§ 35.

Riksgäldskontoret eger att emottaga de *medel*, hvilka kunna inflyta vid *försäljning* af *Kronan tillhöriga hus i städerna*; hvarifrån dock undantagas auktionsmedlen för sådana hus, som äro inköpta för Kongl. Flottans i Karlskrona behof eller för allmänna magasinrättningens räkning, så vida ej dessa medel blifvit af Rikets Ständer eller Riksdagen för särskildt ändamål anvisade.

§ 36.

Sedan 1877 års Riksdag, i fråga om bergverkstiondens upphörande, beslutat, bland annat, att, med undantag tills vidare för *Höganäs stenkolsverk*, alla öfriga verk, som nu äro förpligtade till bergverkstiondes utgörande, från och med år 1878 befrias från dylik tionde, dock hvad nedannämnda verk angår med följande vilkor och förbehåll:

a) för *Tunabergs kopparverk*, att dess egare inom 1878 års slut antingen till kronan afstår all rätt till Tunabergs bergslags allmänning eller ock efter fulla värdet, sådant det vid behörig uppskattning kan varda bestämdt, till Riksgäldskontoret erlägger lösen för den del af allmänningen, som, sedan de till skogsfång derifrån berättigade hemman och lägenheter erhållit mot denna förmån svarande skogsmark, kan verket tillkomma;

b) för *Löfås silfververk*, att egarne af detta verk före 1878 års slut till Riksgäldskontoret inbetala löseskilling för den af verket utgående afrad med 11,344 kronor 60 öre; och

c) för *Dylta svafvel-, vitriol- och rödfärgsverk*, att egaren af detta verk likaledes före 1878 års utgång till Riksgäldskontoret inbetalar löseskilling för den af detta verk utgående afrad med 13,958 kronor 40 öre;

samt med rätt i öfrigt för bergverken att komma i åtnjutande af befrielsen från tionden från och med det år, under hvilket de uppfyllt de ofvan nämnda vilkor och förbehåll, som för vissa bland dem blifvit för sådan befrielse bestämda; så eger Riksgäldskontoret att mottaga de belopp, hvilka till följd af ofvan nämnda vilkor komma att till Riksgäldskontoret inbetalas.

§ 37.

Om Kongl. Statskontoret erhåller större *behållningar* å sina räkningar i Riksbanken, än som för de löpande statsutgifternas bestridande anses erforderliga, eger Riksgäldskontoret att i afräkning å Riksgäldskontoret tillkommande anslag eller på de återbetalningsvilkor, som af Fullmäktige medgifvas, sådana *behållningar* af Kongl. Statskontoret till *förvaltning mottaga*.

§ 38.

Från Kongl. Statskontoret eger Riksgäldskontoret att, i mån af behof, under åren 1899 och 1900 utbekomma de i hvardera årets riksstat till utgående från Riksgäldskontoret förslagsvis uppförda anslag till *riksdags- och revisionskostnader* samt *aflöningar*, äfvensom till *räntor* och *afbetalningar å statsskulden* efter afdrag af till Riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar; börande i den liqid, som skall för det sistförflutna året i Riksgäldskontoret med statsverket upprättas, Kongl. Statskontoret påföras eller godtgöras det belopp, hvarmed de till Riksgäldskontoret inbetalda förenämnda anslag må hafva understigit eller öferskjutit den summa, hvarmed berörda utgifter, efter frånräknande af omfördälda afdrag, i verkligheten från Riksgäldskontoret utgått.

§ 39.

Som Riksdagen år 1877 medgifvit, att de medel, som influtit eller derefter inflöte för försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, af åtskilliga *mindre kronolägenheter* och enligt Riksdagens skrifvelse den 11 i samma månad skulle af Statskontoret levereras till Riksgäldskontoret att der särskildt bokföras, intill dess Riksdagen fattat beslut om deras användande till inköp af *skogbärande eller till skogsodling tjenlig mark*, finge, i den mån tillfällen sig yppade till inköp af dylik mark, hvilka af Kongl. Maj:t pröfvades vara fördelaktiga och hvartill medel icke kunde beredas från det till skogsväsendet anvisade reservationsanslag, för sådant ändamål af Kongl. Maj:t disponeras, åligger det Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Sedan 1888 års Riksdag ytterligare medgifvit försäljning af vissa andra mindre kronoegendomar, dock under vilkor, att de genom denna försäljning inflytande medel skulle användas för inköp af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, och i sammanhang dermed föreskrifvit, att äfven dessa medel borde inlevereras till Riksgäldskontoret och der bokföras på sätt stadgadt vore angående köpeskillingarne för de kronoegendomar, som såldes enligt Kongl. brefvet den 29 Maj 1874, har 1889 års Riksdag medgifvit, att de sålunda, efter försäljning, jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888, influtna eller hädanefter inflytande medel må för ofvan angifna ändamål under en tid af tre år, räknadt från den 1 Januari 1889, af Kongl. Maj:t disponeras; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, utbetala samma medel.

Riksdagen år 1891 har medgifvit, *dels* att ytterligare vissa andra mindre kronoegendomar må försäljas, dock under samma vilkor i fråga om försäljningsmedlens användande och med samma föreskrift angående medlens inleverering till Riksgäldskontoret och bokföring derstädes, som i nästföregående stycke

omförmålas, *dels ock* att ej mindre köpeskillingarne för de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut jemlikt Kongl. brefvet den 18 Maj 1888 fattades under tiden till och med utgången af år 1894, än äfven köpeskillingarne för de egendommar, om hvilkas försäljning på grund af 1891 års Riksdags medgifvande beslut under nyssnämnda tid fattades, finge för ofvan angifna ändamål af Kongl. Maj:t disponeras; åliggande det i följd häraf Riksgäldskontoret att, uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

Riksdagen har härefter år 1894 medgifvit, att enahanda bestämmelser rörande ifrågavarande köpeskillingar må vara gällande med afseende å de kronoegendomar, rörande hvilkas försäljning beslut fattades under tiden till och med 1897 års utgång, hvilken tid af 1897 års Riksdag utsträckts till och med utgången af år 1900; och åligger det i följd häraf Riksgäldskontoret att, såsom förut uppå Kongl. Maj:ts requisition, samma medel utbetala.

§ 40.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut i fråga om begagnandet af de för *undsättningar* vid *missväxter* eller *felslagna skördar* afsedda medel, intill dess desamma behöfva för sagda ändamål användas, skola dessa medel, till den del de icke äro för anvisade utbetalningar erforderliga, öfverlemnas till Riksgäldskontoret; hvaremot det åligger Riksgäldskontoret att sådana mottagna medel, enligt Kongl. Maj:ts föreskrift, Kongl. Statskontoret uppå dess requisitioner tillhandahålla.

§ 41.

Innevarande års Riksdag har bemyndigat riksgäldskontoret att i utlandet mot statsobligationer *upptaga ett lån* å tjugufem millioner kronor *att tillhandahållas riksbanken*, som å sin sida har att å tid samt på sätt och vilkor i öfrigt, hvarom öfverenskommelse mellan fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret kan komma att träffas, till riksgäldskontoret återbetala de erhållna lånemedlen samt ersätta kontoret alla de utgifter och kostnader, som genom medlens upplåning åsamkas kontoret för den tid, under hvilken samma medel af banken disponeras.

§ 42.

(Kommer att innehålla Riksdagens blifvande beslut om Riksgäldskontorets upplåning).

§ 43.

Då obligationer och räntekuponger för de af Riksgäldskontoret upptagna lån icke varda inom den för deras inlösande bestämda *preskriptionstid* hos Riksgäldskontoret företedda, skola de medel, hvilka för infriande af sådana obligationer och räntekuponger innestå hos de för lånen afsatta liiquidations- och amortisementsfonder, öfverföras till Riksgäldskontorets allmänna kassa, för att till fyllande af Kontorets öfriga behof kunna användas.

§ 44.

De till Riksgäldskontoret inflyta medel eller aflemnade behållningar äfvensom de för jernvägsbyggnaderna upplåta medel samt detta verks öfriga kontanta tillgångar skola, så vidt och så länge de icke behöfva användas för samma verk åliggande utbetalningar, insättas i Riksbanken eller hållas *allmänna rörelsen till handa och göras räntebärande* genom deras utlåning på sätt, som Fullmäktige i Riksgäldskontoret anse innefatta full säkerhet; egande Fullmäktige jemväl att för sådana medel uppköpa antagliga obligationer eller andra förbindelser, som anses kunna utan svårighet och kapitalförlust vid inträffande behof föryttras. Vid utlåning skola Riksgäldskontorets räntebärande obligationer såsom hypotek åtnjuta företräde framför hvarje annan erbjuden säkerhet. Utlåningstiden, lånesummans förhållande till hypoteket samt den ränta, hvilken för ifrågavarande lån skall till Riksgäldskontoret erläggas, må, med afseende å så väl penningställningen som säkerhetens beskaffenhet, af Fullmäktige bestämmas.

§ 45.

För bestridande af Riksgäldskontoret åliggande betalningar eger detta verk att begagna ett *kreditiv i Riksbanken* till belopp af högst en million fem hundra tusen kronor; börande i afseende på kreditivets begagnande de uti bankoreglementet derom meddelade föreskrifter lända till efterrättelse.

§ 46.

Derest sådant för verkställigheten af Riksgäldskontoret åliggande utbetalningar finnes nödvändigt, ega Fullmäktige att anskaffa dertill erforderliga medel genom upplåning mot Riksgäldskontorets skuldförbindelser eller begagnandet af krediter på vilkor, som Fullmäktige ega bestämma; egande Fullmäktige derjemte att, *för beredande af tillgång till erforderlig kassaförstärkning åt Statskontoret*, i mån af behof upplåna medel mot vare sig Kontorets skuldförbindelser eller obligationer i svenskt mynt, ställda till inlösen antingen efter viss förfallotid eller

efter föregången, af Riksgäldskontoret verkställd uppsägning; varande åt Fullmäktige öfverlemnadt att, med hänsigt till de vid upplåningen sig företeende omständigheter och förhållanden, bestämma räntevilkoren samt fastställa betalningsterminerna för dessa obligationer.

I afseende på öfrig upplåning mot tryckta eller graverade obligationer lemna Riksdagen särskilda föreskrifter.
